

Kort biografi över Eduardo

Eduardo Ortiz de Landázuri föddes i Segovia, Spanien den 31 oktober 1920. Han studerade medicin och blev med. lic. år 1933 och doktor år 1944.

2006-03-21

Han började utöva sitt yrke i Madrid vid Hospital del Rey-sjukhuset. År 1935 studerade han i Tyskland. År 1940 arbetade han vid Hospital Clínico i Madrid under Dr. Jiménez Díaz vilken han alltid kom att betrakta som sin läromästare i den

medicinska vetenskapen. År 1946 fick han professuren i allmän patologi vid medicinska fakulteten i Cádiz men gick snabbt över till professuren i klinisk och medicinsk patologi vid universitetet i Granada. I september 1958 började han arbeta vid den nystartade medicinska fakulteten vid Navarrasuniversitetet och vid dess universitetsklinik. Han kom där att tillbringade alla återstående yrkesverksamma år fram till sin pensionering.

Då det spanska inbördeskriget bröt ut, arresterades han far, som var yrkesmilitär, i Madrid. och dömdes till döden, fastän han inte hade deltagit i de blodiga händelserna som då just hade ägt rum. Han tillbringade med sin mor och syster hela natten före avrättningen den 8 september tillsammans med sin far. Senare skulle han om de dagarna säga: "De var de smärtsammaste i mitt liv." Mordet på fadern gjorde en

djup inverkan på hans själ och var antagligen början till en djup religiös kris som så småningom utmynnade i hans omvändelse till Gud.

Den 17 juni 1941 gifte han sig med Laura Busca Otaegui. De lärde känna varandra 1935 vid Hospital del Rey där hon också arbetade i den farmakologiska avdelningen. De fick sju barn. Det var familjen – makan och barnen – som utgjorde det viktigaste fältet för tjänandet i hans liv.

Den 1 juni 1952 bad han om att bli upptagen i Opus Dei. Mötet med Verket betydde att hans kamp för att förbättra sitt kristna liv började. Han ville följa den väg som öppnats genom Grundarens av Opus Dei heliga liv och läror. Han kom att älska denne innerligt. Han blev mer och mer medveten om sitt gudomliga barnskap och kom på så vis sakta att stöpas i en enkel och rättfram

fromhet. Till det yttre präglades hans liv alltid av djup frid och stor glädje som tycktes vara naturlig för hans väsen även i tider av motgångar och ögonblick av trötthet.

Hans yrkesverksamhet nådde en intensitet som förvånade alla som kände honom: hans dag började mycket tidigt med bön och den heliga mässan och avslutades vanligtvis först fram på småtimmarna nästa dag. Han hade omsorg om sina kollegor och medarbetare. För studenterna var han lärare och ledstjärna både vad gällde studierna och mänskliga problem. Han var artig och uppmärksam mot var och en och försökte att alltid funnas till hands. Samtidigt krävde han emellertid mycket både av sig själv och andra, för han ville återgälda Gud för de talanger denne givit dem. Patienterna fann i honom en sann vän ty han intresserade sig för dem

rent mänsklig, och kunde därför hjälpa dem till både kropp och själ.

Hos Opus Dei lärde han känna värdet av att ha ett helgjutet liv. Han förstod så att omsorgen om familjen, studierna och arbetet, umgänget med vänner, kollegor och studenter, allt detta skulle genomdränkas av en kristen anda. Varje aktivitet som var väl planerad och utförd i det rätta ögonblicket hjälpte honom att rikta tankarna mot Gud, han erbjöd Gud sitt liv som på så sätt förvandlades till kontemplativ bön.

År 1983 lämnade han professuren vid 73 års ålder. Kort därefter upptäckte man en cancertumör hos honom. Då han opererades upptäckte man att cancern hade spritt sig och inte gick att bota. Han förstod från första ögonblicket hur allvarlig sjukdomen var men accepterade den och började mer och

mer i tankarna förena sig med Kristi lidande på Korset för Kyrkan.

Under sina två sista år verkade han ännu kraftfullt i sitt yrke där han ivrade för att närma många själar till Gud. Den 1 mars 1985 blev han definitivt inlagd på Pamplonas universitetsklinik, samma sjukhus som hade bevittnat hans aldrig sinande omsorg om de sjuka. Här dog han kl. 9.10 på morgonen den 20 mars. Hans sista ord var denna bön: "Herre, styrk mig i tron, Herre, styrk mig i hoppet, Herre gör min kärlek till människorna större så att mitt hjärta må likna ditt!"

Från det ögonblicket blir ryktet om hans helighet känt, vilken många redan förstått under hans livstid. De som ber om hans förbön inför Gud blir för varje dag allt fler.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
kort-biografi-over-eduardo/](https://opusdei.org/sv-se/article/kort-biografi-over-eduardo/) (2026-03-16)